

Hoger Beroep B. Halleberghs  
MINUTEN BERUSTENDE  
OP DE VAN EERSTE  
IDENDE TE TURNHOUT

lot.nr. 66.97.100159-99

OH H. Behl  
Behl.  
OM t/behl. " " " "

van: 17.06.2002

K. Halleberghs

Griffier.:

Rep. nr.: 1373

VONNIS uitgesproken in het gerechtshuis "Het Kasteel" te Turnhout op MAANDAG,  
ZEVENTIEN JUNI TWEEDEZEND EN TWEE, in de openbare zitting van de  
Veertiende Kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement  
Turnhout,

alwaar zetelden:

, Enig Rechter,  
Substituut Procureur des Konings,  
, Afgev. Adjunct-Griffier.

In zake van het OPENBAAR MINISTERIE tegen

- geboren  
groothandelaar, wonende te  
- , geboren  
rijkswachter, wonende te  
- , geboren  
metselaar, wonende te  
- , gevestigd te

BEKLAAGD VAN: te

bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie  
van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25  
der wet van 22 december 1970 en gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het decreet betref-  
fende de ruimtelijke ordening (art. 42)

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burge-  
meester en schepenen,

De eerste, tweede en de derde:

als medeverantwoordelijke van de opdrachtgever der werken, zijnde

op het onroerende goed gelegen te  
gekadastraard als  
eigendom van

de hiernavermelde werken in artikel 44 omschreven,

A. tussen 1 oktober 1998 en 1 juni 1999 te hebben uitgevoerd

B. van dan af tot minstens 7 december 1999 te hebben instandgehouden,

**de vierde:**

als opdrachtgever der werken,  
op het onroerende goed gelegen te \_\_\_\_\_,  
gekadastréerd als \_\_\_\_\_,  
eigendom van \_\_\_\_\_

de hiernavermelde werken in artikel 44 omschreven,

C. vanaf 2 juli 1999 tot minstens 7 december 1999 te hebben instandgehouden:

nivellering van het terrein en de aanleg van twee voetbalterreinen (percelen \_\_\_\_\_) en oprichting van een gebouw (9 x 25 meter) ten behoeve van de voetbalterreinen (kleedkamers, sanitaire ruimte en kantine)  
a) en verharding van een toegangsweg.

\* \* \* \* \*

Gezien de stukken van het dossier.

Gelet op de behandeling dezer zaak ter openbare zitting van 22 april 2002.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord beklaagden in hun verweermiddelen en besluiten bijgestaan door

- Mr. \_\_\_\_\_ loco Mr. \_\_\_\_\_, advocaat te \_\_\_\_\_ voor eerste en derde beklagde.
- Mr. \_\_\_\_\_, advocaat te \_\_\_\_\_ voor tweede beklagde
- Mr. \_\_\_\_\_ voor \_\_\_\_\_

Overwegende dat de Rechtbank vaststelt dat de strafvordering gebaseerd is op het oud artikel 42 van het gecoördineerde stedenbouwdecreet, terwijl ten tijde van het bevel tot dagvaarding d.d.12 februari 2001 en 17 februari 2001 het nieuwe stedenbouwdecreet van 18 mei 1999 reeds in werking getreden was.

Art. 99 Decreet Ruimtelijke Ordening d.d. 18 mei 1999 geeft een opsomming van handelingen, activiteiten en inrichtingen waarvoor een stedenbouwkundige vergunning vereist is.

Vanaf 1/5/2000 is het de nieuwe lijst van vergunningsplichtige werken die van toepassing is. Zo is er een voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning vereist voor:

- art. 99 par 1,1° Decreet Ruimtelijke Ordening: bouwen, op een grond één of meer vaste inrichtingen plaatsen, een bestaande vaste inrichting of een bestaand bouwwerk afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden, met uitzondering van instands- of onderhoudswerken.

art. 42 par. 1,1° gecoördineerde Stedebouwwet stelde dezelfde verplichting.

- art. 99 par 1,4° Decreet Ruimtelijke Ordening: de aanmerkelijke wijziging van het reliëf.

art. 42 par. 1,2° gecoördineerde Stedebouwwet stelde dezelfde verplichting.

- art 99 par.1,9° Decreet Ruimtelijke Ordening: het aanleggen of wijzigen van recreatieve terreinen.

Krachtens art. 99 par 1,9° Decreet Ruimtelijke Ordening zijn alle werken die vereist zijn voor de aanleg of de wijziging van de terreinen, vergunningsplichtig.

Vóór de inwerkingtreding van het Decreet Ruimtelijke Ordening was op grond van art 42,par.1,8° gecoördineerde Stedebouwwet enkel het aanleggen of wijzigen van een golfterrein als zodanig vergunningsplichtig.

Krachtens art. 99 par 1,9° Decreet Ruimtelijke Ordening kunnen de vergunningsplichtige werken bestaan uit ondermeer het vellen van hoogstammige bomen, het ontbossen, het oprichten van allerhande vaste constructies, wat alle handelingen betreft die vroeger reeds principieel vergunningsplichtig waren (o.m. krachtens art. 42 par. 1,1° en 2° gecoördineerde Stedebouwwet)

Feiten gepleegd onder gelding van een opgeheven wet, blijven strafbaar wanneer een nieuwe wet dezelfde aangelegenheid regelt als de wet die zij opheft, voor zover dit feit ook door de nieuwe wet als misdrijf wordt aangemerkt en strafbaar gesteld.

Alleen de bij de vorige wet bepaalde straffen kunnen worden opgelegd, wanneer deze in de minst zware straffen voorziet.

Terzake stelt de rechtbank vast dat de feiten onder tenlastelegging A B en C die -in zoverre bewezen- strafbaar waren op het ogenblik dat ze gepleegd werden, ook strafbaar gebleven zijn overeenkomstig art. 1, 2, 99 par 1,1° en 4°, 146, 147, 148, 149 en 204 van het decreet van Ruimtelijke Ordening d.d. 18/5/1999.

Overwegende dat de tenlastelegging dienvolgens dient te worden aangevuld in die zin dat na de zinsnede: "... en gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (art.42) eveneens dient te worden toegevoegd: " eveneens strafbaar gesteld overeenkomstig art. 1, 2, 99 par 1.1°,4°, 146, 147, 148, 149 en 204 van het decreet van Ruimtelijke Ordening d.d. 18/5/1999."

De geïncrimineerde periode betreft in casu

- voor tenlastelegging A tussen 1/10/1998 en 1/6/1999
  - voor tenlastelegging B van dan af tot minstens 7/12/1999
  - voor tenlastelegging C vanaf 2/7/1999 tot minstens 7/12/1999
- met andere woorden van vóór de inwerkingtreding (op 1/5/2000) van het decreet van Ruimtelijke Ordening d.d. 18/5/1999.

Inzake kan art. 99 par.1,9° Decreet Ruimtelijke Ordening krachtens hetwelk ook handelingen die vroeger niet vergunningsplichtig waren, maar in functioneel verband staan tot het aanleggen van een recreatief terrein en dienvolgens wel vergunningsplichtig geworden zijn, (bijvoorbeeld alle reliëfwijzigingen, ook al zijn ze niet aanmerkelijk) dienvolgens niet spelen.

De rechtbank is echter wel van oordeel dat alle accommodaties van een voetbalveld: kleedkamers, kantine, verharde oppervlakten ook ten tijde van de geïncrimineerde periode vergunningsplichtig waren op basis van de vroegere artikels 42,1° en 42,2° gecoördineerde Stedebouwwet.

Enkel de aanleg van het speelterrein zelf is niet vergunningsplichtig, als daar geen aanmerkelijke wijziging van het reliëf mee gepaard zou gegaan zijn. Terzake dient echter opgemerkt dat ook voor alle graafwerken die de bestemming of de aard van het terrein wijzigen, een vergunning vereist is, bv. voor de aanleg van wegen. (Noot onder Hof van Beroep te Antwerpen, 6/10/1976, R.W.)

Blijkens de gegevens van het strafdossier

- ligt de constructie in landbouwgebied
  - werd op 7/4/1999 vastgesteld dat het terrein werd genivelleerd voor de aanleg van 2 voetbalterreinen.
  - werd een funderingsgleuf gegraven (ongeveer 10 m op 35 m)
  - werd de bouw van een gebouw (9m x 25 m) ten behoeve van deze voetbalterreinen (kleedkamers, sanitaire ruimte, kantine...) aangevangen, welke constructie werd opgericht in grote grijze betonblokken
  - werd op 9/4/1999 mondeling een bevel tot stillegging der werken gegeven aan  
(bekrachtigingsbeslissing d.d. 12/4/1999: stuk 95)
- Het strafdossier bevat bevestiging van aangetekende zending van het PV van vaststelling en van de bekrachtigingsbeslissing aan de opdrachtgever/ uitvoerder (zie schrijven  
: stuk 71)
- op 9/4/1999 waren de buitenmuren 2 stenen hoog opgetrokken; (zie fotografisch dossier d.d. 9/4/1999: stukken 111 t/m 110)
  - werd vastgesteld dat niettegenstaande dit bevel tot staking der werken toch werd verder gebouwd, en werd vastgesteld op 17/4/1999 dat bezig waren aan de bouwwerken (stuk 165)
  - werd op 21/4/1999 tot verzegeling der werken overgegaan. Op dat moment waren de muren 4 tot 8 stenen hoog gemetst; (zie fotografisch dossier d.d. 21/4/1999: stukken 151 t/m 145 en stuk 85, 83)
  - werden ook deze zegels verbroken en werden de werken andermaal verdergezet en voltooid, werd zelfs een nieuw bouwwerk uitgevoerd (naast kleedkamers, ook een ontmoetingsruimte)

tingslokaal, kantine) en werd gemalen asfalt aangevoerd voor de verharding van de toegangsweg; (zie fotografisch dossier d.d. 21/4/1999: stuk 136; stuk 51; 39 t/m 30)

Tevens werd vastgesteld dat de aanpalende percelen, (welke dienst doen als voetbalveld) werden genivelleerd zonder aanmerkelijke niveauwijziging (stuk 77) en aldaar gras werd gezaaid.

Deze vaststellingen worden door beklaagden overigens niet betwist; (zie schrijven d.d. 8/11/1999: stuk 132 t/m 130, hetgeen een herneming is van de verklaring van tweede beklaagde : stuk 71 t/m 69).

Blijkens de gegevens van het strafdossier hebben beklaagden volgende hoedanigheid:

- eerste beklaagde : schatbewaarder van vierde beklaagde,
- tweede beklaagde Bij vergadering van de Raad van beheer van 6/5/1999 werd (echtgenote van tweede beklaagde) benoemd tot beheerder van de vereniging ter vervanging van tweede beklaagde, ontslagnemend (publicatie Belgisch Staatsblad d.d. 2/12/1999) (stuk 68 en 24),
- derde beklaagde was en is Voorzitter van vierde beklaagde.

Door eerste beklaagde wordt verklaard op 26/4/1999: (stuk 75)

*"Ik ben schatbewaarder van en ben ervan op de hoogte dat er door de vereniging bouwwerken worden uitgevoerd zonder dat daar een geldige vergunning werd voor afgeleverd. Ik weet ook dat deze werken werden stilgelegd door een ambtenaar van Stedebouw. Ik was ook aanwezig bij de verzegeling van deze bouwwerken door mensen van Stedebouw. Ik heb, samen met een aantal andere mensen verdergewerkt, zelfs na verzegeling. Ik ben op de hoogte van de consequenties... Wij zijn de werken gestart in oktober '98, in eigen beheer, zonder advies van een architect"*

Hij bevestigt één en ander tevens op 7/8/1999. (stuk 57)

Door derde beklaagde wordt verklaard op 26/4/1999. (stuk 72)

*"Ik ben voorzitter van Ik ben ervan op de hoogte dat er door de vereniging bouwwerken worden uitgevoerd zonder enige bouwvergunning. Ik weet ook dat deze werken werden stilgelegd en nadien verzegeld door ambtenaren van Stedebouw. Ik heb echter ondanks deze maatregelen, nog mee verdergewerkt, samen met een aantal andere mensen, waaronder Ik weet dat dit serieuze gevolgen kan hebben. De werken werden uitgevoerd in eigen beheer vanaf oktober '98, zonder advies van een architect. Ik wens, ondanks alles, verder te werken, om zo een aantal kinderen van straat te kunnen houden"*

Tenlastelegging A is dienvolgens bewezen in hoofde van eerste, tweede en derde beklaagde met uitzondering voor wat betreft de "nivellering van het terrein en de aanleg van twee voetbalterreinen, nu zulks op datum der feiten niet vergunningsplichtig was, bij gebreke aan aanmerkelijke niveauwijziging. (stuk 77)

Tweede beklaagde wordt vrijgesproken voor feit B, gelet op zijn "ontslag" uit de

Overwegende dat de feiten A en B in hoofde van eerste en derde beklaagde zich vermengen wegens eenheid van opzet, zodat conform artikel 65 van het Strafwetboek slechts één straf, de zwaarste dient uitgesproken.

Overwegende dat met betrekking tot tenlastelegging C het nieuwe artikel 5 SW (inwerking-treding 2/7/1999) voorziet dat, wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk wordt gesteld, uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan wordt veroordeeld tenzij de natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd, in welk geval hij samen met de rechtspersoon kan worden veroordeeld.

In casu is de rechtbank van oordeel, gelet op hetgeen voorafgaat met name het manifest en opzettelijk negeren van het bevel tot staking en de zegelverbreking, dat de feiten wetens en willens gepleegd werden, zodat zowel de rechtspersoon als eerste en derde beklaagde veroordeeld worden.

Overwegende dat beklaagden bezwaarlijk kunnen stellen dat zij gehandeld hebben teneinde te vermijden dat de bij hen spelende jongeren tot criminaliteit en dienvolgens wetsovertreding zouden komen, daar waar zij zichzelf door hun houding geenszins als voorbeeld hebben gesteld.

Dat het bijbrengen van sport opzichts jongeren geen vrijgeleide is tot het negeren der wettelijke bepalingen en zij dienen te beseffen dat het doel de middelen niet heiligt.

Gelet op de aard, de ernst en de omstandigheden der feiten en het strafrechtelijk verleden van elk der beklaagden dringt de hiernavolgende bestraffing zich op.

#### **De vordering van de gemachtigde ambtenaar**

Overwegende dat het de rechtbank behoort de vordering van de administratie op haar interne en externe wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze op basis van machtsafwen-ding of machtsoverschrijding werd genomen, zonder zich over de opportuniteit van de her-stelvordering te mogen uitspreken.

Tot de herstellvordering wordt beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften.

De rechtbank vermag deze vordering slechts marginaal op haar interne wettigheid te toetsen. Het staat niet aan de Rechtbank de opportuniteit ervan te beoordelen.

Het blijkt niet dat deze herstellvordering werd genomen met machtsoverschrijding, machts-afwen-ding of miskenning van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Het blijkt niet dat de vordering steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening, of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is. (Gent 9 oktober 1998, T.M.R.)

De herstellvordering heeft enkel betrekking op het slopen van de constructie, inclusief de fundering, het verwijderen van de afbraakmaterialen en het aanvullen met goede grond, zodat de herstellvordering gegrond verklaard wordt.

Gezien de bepalingen van art.162. 191. 194 van het Wetboek van Rechtspleging in Strafzaken; art. 2/2°. 38. 40. 65 van het Strafwetboek; art. 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd bij wet van 24 december 1993; art. 91 van het K.B. d.d. 28 december 1950, gewijzigd bij K.B. d.d. 29 juli 1992 en K.B. d.d. 23 december 1993 en KB 11.12.2001; art. 2. 11. 12. 14. 31. 32. 34. 35. 36. 37 en 41 der wet van 15 juni 1935; art. 28 en 29 van de wet van 01 augustus 1985, gewijzigd bij de wet van 24 december 1993; art. 58§1 van het K.B. van 18 december 1986; art. 2, 3 en 4 wet van 26 juni 2000;

**OM DEZE REDENEN**, en bij toepassing van artikel 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970 en gecoördineerd op 22 oktober 1961; art. 1, 2, 99 par 1.1°,4°, 146, 147, 148, 149 en 204 van het decreet van Ruimtelijke Ordening d.d. 18/5/1999.

#### **DE RECHTBANK, vonnissende op TEGENSPRAAK**

Beveelt de aanvulling van de tenlastelegging in die zin dat na de zinsnede: "... en gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (art.42) eveneens dient te worden toegevoegd:

"eveneens strafbaar gesteld overeenkomstig art. 1, 2, 99 par 1.1°,4°, 146, 147, 148, 149 en 204 van het decreet van Ruimtelijke Ordening d.d. 18/5/1999"

Spreekt eerste, tweede en derde beklaagde vrij voor tenlastelegging A, doch slechts in zoverre deze tenlastelegging betrekking heeft op "nivellering van het terrein en de aanleg van twee voetbalterreinen.

Spreekt tweede beklaagde vrij van tenlastelegging B.

Verklaart voor het overige de feiten bewezen.

Veroordeelt eerste en derde beklaagde voor de vermengde feiten A, in zoverre bewezen, en B en tweede beklaagde voor het feit A, in zoverre bewezen, IEDER tot een geldboete van 500 Euro gedeeld door 40,3399.

Boeten in hoofde van eerste, tweede en derde beklagde vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenzitting van IEDER 90 dagen.

Veroordeelt vierde beklagde voor het feit C tot een geldboete van 500 Euro gedeeld door 40,3399 Euro.

Zegt voor recht dat voormelde geldboeten wordt verhoogd met 1990 opdecimen en gebracht wordt op telkens 2.478,94 Euro.

Verwijst beklagden ieder tot 1/4 van de kosten van het proces, belopende in het geheel en tot op heden: 173,08 Euro.

Verwijst beklagden, ingevolge art. 1 van het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 (gew. K.B. 23 december 1993 en KB 11.12.2001), IEDER tot betaling van een vergoeding van 25 Euro.

Verwijst beklagden bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, IEDER tot betaling van een bedrag van TIEN EURO verhoogd met 40 opdecimen en gebracht op VIJFTIG EURO.

**En rechtdoende op de schriftelijke vordering van de gemachtigde ambtenaar**

Verklaart de herstellvordering gegrond zoals gevorderd.

Veroordeelt beklagden om binnen de twaalf maanden na het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis, over te gaan tot het herstel van de plaats gelegen te , kadastraal gekend als , in de vorige staat, door het slopen van de constructie, inclusief de funderingen, het verwijderen van de afbraakmaterialen van het terrein en het aanvullen met goede grond.

Machtigt het College van Burgemeester en Schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval huidig vonnis binnen de voormelde termijn niet ten uitvoer werd gelegd, daarin te voorzien op kosten van beklagden.

Veroordeelt beklagden solidair tot betaling van een dwangsom van 123,95 Euro per dag vertraag in de uitvoering van voornoemd bevel tot herstel in de oorspronkelijke staat.